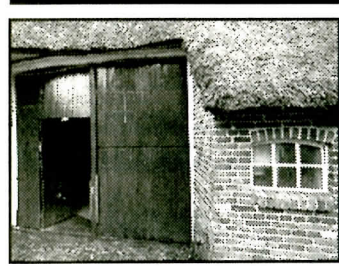

Hoogezandster maakte van Zuidbroekster jachthaven 'einen Abrahamschosz'

Sim Noordhof staat soms versted van zichzelf

Achterom

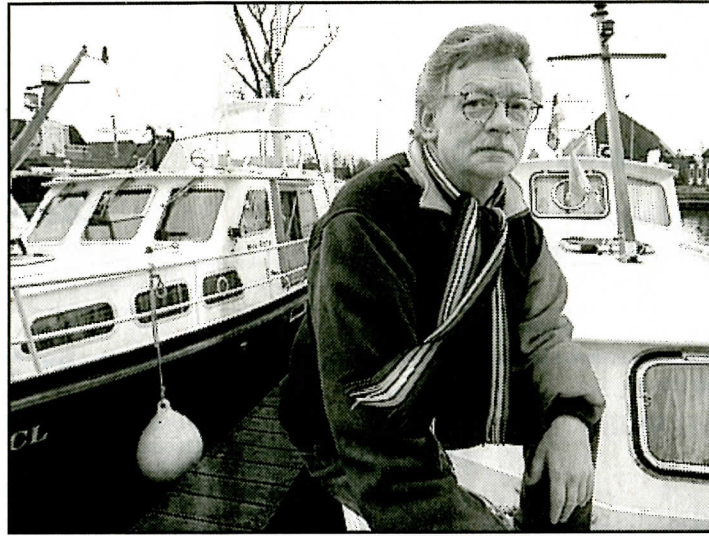
'Achterom is kermis'. K. ter Laan tekende het ooit op in zijn Nieuwe Groninger Woordenboek. Om aan te geven, dat achteromkomers een streepje voor hebben. Goed volk! Jan J. Ritzema gaat wekelijks 'achterom' bij streekgenoten, die op de één of andere wijze hun bestaan een stukje toegevoegde waarde meegaven. Vanuit de meest uiteenlopende invalshoeken. Sim(miggin) Noordhof is zo'n bezige bij; niet voor één gat te vangen. Met 't gemak waarmee hij dertig uur onafgebroken z'n dirigeerstokje hanteerde, legt hij een luxe Duitse zeiljacht vast aan de steiger van de Zuidbroekster jachthaven.

■ **HOGEZAND** - 'Veel, heel veel Fortissimo'; en vooral geen 'pianissimo'. Met volle kracht vooruit! Sim Noordhof z'n lust en z'n leven. Van zijn stiel is hij eigenlijk laborant. Stond ook enkele jaren in het

kraakzindelijke laboratorium van W.A. Scholten, maar veruit de meeste jaren van z'n werkzaam leven besteedde hij aan andere zaken. Journalistiek en muziek. Bovenal muziek. Zoals ooit Marika Rokk het zong: 'Ich brauche keine Millionen, ich brauche keine Millionen, ich brauche nur Musik, Musik, Musik'.

Door **Jan J. Ritzema**

Al meer dan dertig jaar dirigeert hij zangkoren. Het Hoogezandster piratenkoor Voorwaarts-Voorwaarts bijvoorbeeld. Een kwaliteitsrijke, veel gevraagde zanggroep van ruwweg zestig gesmeerde kelen. „Dit jaar bestaan we vijf jaar,” stipt Noordhof de historie aan, „en dat vieren we ondermeer met het uitbrengen van onze derde ceedee.” Hij heeft het 'druk' met de piraten. Optredens alom. In binnen- en buitenland. „Er ligt alweer een uitnodiging voor Dusseldorf. Gaan we voor de vierde maal naar toe. De Nederlandse consul. Ter gelegenheid van de presentatie van de eerste Hollandse nieuwe. Eind april treden we op in Aalten.” Geen inspanning is de geroutineerde orkestleider teveel om zijn ploeg 'zeerovers' boven het gemiddelde van de vloedgolf aan shantykorren uit te tillen. „Als piratenkoor kun je

▲ Sim Noordhof zou de muziek niet graag willen missen. „Ik sta soms versted van mijzelf.”

Foto: Harry Tielman

meer kanten op,” licht hij toe. „Ik heb net een nieuwe tekst geschreven voor De Twaalf Rovers en we hebben ook een Don Kozakkenkoor-nummer. Voor zo'n nummer schaften alle leden een apart kozakkenkostuum aan, compleet met dure leren laarzen.” Met z'n laatste opmerking illustreert Noordhof de professionele benadering van zijn zangersband. „De leden komen uit heel Noord-Nederland. Van Assen tot Tolbert en de stad Groningen.” Een vaste regel is, dat tijdens en na een optreden geen alcohol gedronken

wordt. „Absoluut niet! Alleen 'n frisje.” En ook daarmee onderscheidt Voorwaarts-Voorwaarts zich van de doorsnee shantygroep. Een nieuwigheid van de inventieve Hoogezandster - 'ik ben geboren aan het Winschoterdiep' - is de oprichting van een vrouwenensemble; vijftien Eva's sterk. De naam ligt er niet om: Geertje Genoat. 't Duidt meteen op het genre: zeemansliederen en aanpalende verzen. Een 'visvrouwenmusical' is al in de maak. Van Nieuw Statenzijl tot Zoutkamp; en langs Termunterzijl

en Delfzijl. Voor al zijn koren schrijft Sim Noordhof zelf de teksten en de muziek. Schrijven is hem niet vreemd. Begin zeventiger jaren vervulde hij het 'lab' bij Scholtens voor de redactie burelen van het Hoogezandster Nieuwsblad. „Het bokkeblad van Kremer.” Een eigen krant volgde: De Zuidlaarder Krant en later de Veenlander. Ook het sportblad De Tribune was een Noordhof uitgave. Nochtans bleef de muziek hem het meest bezig houden. Al vanaf z'n zevende jaar toen hij z'n muzikale loopbaan begon bij het plaatselijke muziekcorps Juliana. Als trompettist. Eeuwige roem verwierf hij met zijn wereldrecord dirigeren. Eerst twaalf uur, daarna vierentwintig, vijfentwintig (in het verre Polen) en tenslotte dertig steeds langer wordende uren. In drieënnegentig; Siddeburen. Onafgebroken het stokje heen en weer. Zelfs sanitaire oponthouden gingen op de maat van de muziek. 'Opzij, opzij, opzij... we hebben ongelofelijke haast...!' „Een hele klus, maar ik had er goed voor getraind. Ik was echter compleet afgedraaid.”

Een nieuwe uitdaging ging Simmigginnes, van zevenveertig - 'mijn vader had de grootste moeite mij ingeschreven te krijgen bij de Burgerlijke Stand' - vorig jaar juni

aan. Havenmeester in de jachthaven van Zuidbroek. 'Toeval', noemt hij de oorzaak. „We hadden een kerstconcert in de Broekhof. Ik maakte een smalende opmerking over de haven en toen werd er gezegd: 'doe het dan zelf. Zo is het begonnen. Er was helemaal niks, maar eind augustus had ik al mijn duizendste boot. Een ongehoord succes. Van boten heb ik geen spat verstand, maar ik weet wel hoe ik met mensen om moet gaan. Ik leg ze in de watten. Heb zelfs in Zuidbroek een mevrouw, die in noodgevallen de was doet voor gasten, die het om wat voor reden zelf niet kunnen. Om de twee weken een feest. Dan rolt de Broekhof een bar naar buiten, worden de boten versierd en gaat de feestverlichting aan. De bezoekers komen van heinde en verre. Vaak meer dan vijfhonderd man. Als het moet sta ik vierentwintig uur per dag klaar. Een schipper is afhankelijk van de hulp aan de wal.

Een Duitser zei eens: 'Dasz ist keinen Jachthaven, dasz ist einen Abrahamschosz'. Ik zou het niet uitsluitend willen doen, daarvoor is uiteraard de muziek te belangrijk, maar ik vind het een schitterende tijdspassing. Man, man, ik had het niet graag willen missen. Ik sta soms versted van mijzelf!”

9D 21-1-99